

Sygn. akt VIII U 660/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	Sędzia SO Mariola Szmajduch
Protokolant	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2020 r. w Gliwicach

sprawy B. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania B. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 11 kwietnia 2019 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) Sędzia SO Mariola Szmajduch

Sygn. akt. VIII U 660/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 11 kwietnia 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., powołując się na ustawę z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2020r., poz. 53) odmówił ubezpieczonemu B. B. prawa do emerytury w niższym wieku w związku z tym, iż nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, bowiem ZUS uwzględnił mu jedynie 1 rok, 10 miesięcy i 5 dni takiej pracy.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu wykonywania pracy w warunkach szkodliwych i niebezpiecznych od 1988r. do 2018r. w garażowej stacji paliw w KWK (...). Po sprecyzowaniu w toku procesu, domagał się uwzględnienia do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w KWK (...), na placu drzewnym w charakterze operatora żurawia i kolejno w charakterze wydawcy paliw w ramach kopalnianej stacji paliw, przejętej następnie przez Zakład (...) przy tej kopalni, gdzie od 6 maja 1984r. do końca lipca 1985r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywał swoje obowiązki służbowe jako operator żurawia, następnie zaś od 1 października 1987r. do 31 grudnia 2001r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu

pracy obowiązki wydawcy paliw, następnie zaś od roku 2002, do końca zatrudnienia w Zakładzie (...) pracował jako wydawca smarów i olejów.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. Równocześnie organ rentowy wskazał, że do pracy w warunkach szczególnych zaliczył odwołującemu jedynie okres pracy górniczej od 1 lipca 1977r. do 3 lipca 1979r. Równocześnie natomiast do takich okresów nie zaliczył zatrudnienia: od 4 lipca 1979r. do 31 grudnia 1981r. na stanowisku robotnika na powierzchni; od 1 stycznia 1982r. do 31 lipca 1985r. na stanowisku operatora żurawia; od 1 sierpnia 1985r. do 30 listopada 1993r. na stanowisku wydawcy materiałów na powierzchni; od 1 grudnia 1993r. do 30 czerwca 1994r. na stanowisku wydawcy maszynowego na powierzchni; od 1 lipca 1994r. do 31 grudnia 1994r. na stanowisku wydawcy paliw na powierzchni oraz od 1 stycznia 1999r. na stanowisku magazyniera, ponieważ nie przedłożył on za te okresy, świadectw pracy w warunkach szczególnych.

Sąd poczynił następujące ustalenia:

Ubezpieczony B. B., urodzony (...) w dniu 9 kwietnia 2019r. złożył wniosek o emeryturę wcześniejszą z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony do 31 grudnia 1998r. udokumentował ponad 25 letni okres składkowy i nieskładkowy. Nie przystąpił do OFE.

Organ rentowy zaliczył mu do pracy w szczególnych warunkach jedynie okres pracy pod ziemią w KWK (...) od 1 lipca 1977r. do 3 lipca 1979r. Organ rentowy nie uwzględnił odwołującemu do pracy w warunkach szczególnych pozostałych okresów zatrudnienia:

- od 4 lipca 1979r. do 31 grudnia 1981r., na stanowisku robotnika na powierzchni w KWK (...),
- od 1 stycznia 1982r. do 31 lipca 1985r. na stanowisku operatora żurawia w KWK (...),
- od 1 sierpnia 1985r. do 30 listopada 1993r. na stanowisku wydawcy materiałów na powierzchni w KWK (...),
- od 1 grudnia 1993r. do 30 czerwca 1994r. na stanowisku wydawcy magazynowego na powierzchni w KWK (...),
- od 1 lipca 1994r. do 31 grudnia 1994r. na stanowisku wydawcy paliw na powierzchni w KWK (...),
- od 2 stycznia 1995r. do 31 grudnia 1998r., na stanowisku magazyniera, wydawcy paliw na powierzchni w Zakładzie (...) S.A.,
- od 1 stycznia 1999r. na stanowisku magazyniera w (...) S.A. Oddział KWK (...) i jej następcach prawnych.

Natomiast ubezpieczony w postępowaniu przed Sądem domagał się uznania za pracę w warunkach szczególnych jedynie części powyższych okresów, tj. od 1 stycznia 1982r. do 31 lipca 1985r. na stanowisku operatora żurawia i od 1 października 1987r. do 31 grudnia 2001r. na stanowisku wydawcy paliw na powierzchni.

B. B. od 1 lipca 1977r. podjął zatrudnienie w KWK (...) jako młodszy górnik pz. na oddziale robót przygotowawczych. Pracował tam do lipca 1979r. Następnie uznał, że jego stan zdrowia nie pozwala mu na dalszą pracę pod ziemią i wnioskuje do przełożonych o przeniesienie go do pracy na powierzchni. W związku z powyższym, od 4 lipca 1979r. został przeniesiony do samodzielnego oddziału transportu materiałów na powierzchnię, gdzie pracował przy załadunku i rozładunku różnorodnych materiałów, jak: cement, wapno, bloczki betonowe, drewno. Nie pracował w tym czasie przy przeładunku produktów pylistych, toksycznych, żrących i wybuchowych. Pracę wykonywał na placu składowym. Od 1 stycznia 1982r. pracodawca powierzył odwołującemu stanowisko operatora żurawia, przy czym

uprawnienia do obsługi takiej maszyny, ubezpieczony uzyskał z dniem 6 maja 1984r. Z kolei przed uzyskaniem tego uprawnienia, nie mógł obsługiwać żurawia.

Od 1 sierpnia 1985r. odwołujący, na własną prośbę, został przesunięty do magazynu ogólnego na stanowisko wydawcy drewna. W tym czasie wydawał i przyjmował jedynie różne sortymenty drewna. Odwołujący utrzymuje, że już w październiku 1987r., po przejściu wcześniej szkolenia w zakresie gospodarki magazynowej produktów naftowych, został przeniesiony do obsługi garażowej stacji paliw, która zaopatrywała w paliwo wszelkiego rodzaju pojazdy należące do działu transportowego kopalni, jak samochody ciężarowe, dostawcze, osobowe, ale też i spalinowe wózki widłowe, agregaty prądotwórcze oraz lokomotywy spalinowe. Początkowo pracował ze zmiennikiem na dwie zmiany robocze, gdyż stacja była czynna od rana do wieczora. Do obowiązków wydawców paliw należało: przyjęcie paliwa przywożonego w cysternach, pobranie próbek paliwa, zabezpieczenie przeciwpożarowe terenu, uziemienie cysterny przed jej rozładunkiem, zabezpieczenie zmagazynowanego paliwa, dokonywanie kontrolnych pomiarów jego poziomu. Przede wszystkim zaś należało wydawanie tego paliwa do pojazdów u urzędzeń będących na wyposażeniu kopalni. Ubezpieczony wyłącznie przy odbieraniu i wydawaniu paliwa, pracował do roku 2002. W końcowych miesiącach 2002r. do obowiązków służbowych ubezpieczonego doszło również wydawanie oleju maszynowego i smarów na tzw. olejarni, która była oddzielnym magazynem oddalonym o około 200 metrów od stacji paliw. Oprócz wydawania olejów, odwołujący także je przyjmował. Wszystkie czynności związane z przyjmowaniem i wydawaniem oleju zajmowały odwołującemu około 2 godzin na dniówkę roboczą. W tym charakterze odwołujący, jak podaje, pracował do chwili zakończenia pracy w KWK (...) tj. do 30 marca 2018r.

Z przeprowadzonego w sprawie dowodu z zeznań świadków, współpracowników odwołującego wynika, że świadek G. T., pracujący jako operator urządzeń dźwignicowych, widywał ubezpieczonego codziennie, w okresie, gdy odwołujący pracował jako operator żurawia. Z kolei po zakończeniu tego okresu, widywał go sporadycznie, kilka razy w tygodniu, przy wykonywaniu pracy na różnego rodzaju magazynach, jak w magazynie odzieżowym, w magazynie olejowym i na stacji paliw. Świadek ten nie był jednak w stanie precyzyjnie określić, poza wykonywaniem obowiązków operatora żurawia, w jakich konkretnie okresach i jakie dokładnie prace, a w szczególności w jakim wymiarze, wykonywał odwołujący, w spornym okresie. Podobnie świadek H. K., pracujący jako operator wózka widłowego, okazjonalnie widywał ubezpieczonego przy wykonywaniu różnego rodzaju prac, tj. jako operatora żurawia, w magazynie olejów, na stacji paliw, w magazynie materiałów metalowych, przy wydawaniu łańcuchów do obudów zmechanizowanych. Świadek ten stale jeździł wózkiem widłowym na placu składowym i czasami w magazynach, dlatego też ubezpieczonego przy pracy widywał w bardzo ograniczonym zakresie. Z kolei świadek H. L. widywał ubezpieczonego codziennie przez pełne dniówki robocze przy pracy w magazynie oleju napędowego i na stacji paliw, jednak świadek ten w KWK (...) pracował dopiero od roku 2007. Natomiast świadek A. J., zatrudniony w KWK (...) do 1985r, a następnie przekazany do Przedsiębiorstwa (...) w Z., wykonującego usługi na terenie kopalni, widywał ubezpieczonego, jak codziennie pracował na stacji paliw. Jednak ze względu na charakter swoich własnych obowiązków manewrowego i ustawiacza składów na boczniczy kolejowej kopalni, nie widział jego pracy przez pełne dniówki robocze. Wprawdzie bocznicza ta była umiejscowiona w bezpośrednim sąsiedztwie stacji paliw i operujące w tym rejonie trzy lokomotywy spalinowe, tankowały na tej stacji paliwo. Jednak tankowanie to odbywało się raz w tygodniu. Dodatkowo zaś świadek ten przez większą część swojej dniówki roboczej, zmuszony był skupiać uwagę na własnych obowiązkach, od których zależało bezpieczeństwo ruchu kolejowego i jego własne. Nie mógł zatem na bieżąco przez pełne dniówki, obserwować wykonywania przez ubezpieczonego jego obowiązków pracowniczych. Nadto jak zeznał, czasami na stacji zauważał wywieszoną przez odwołującego kartkę, informującą, że udał się ona do magazynu olejowego, czy też na plac drzewny.

Z akt osobowych - karty pracy odwołującego, prowadzonej przez kopalnię wynika, że od 4 lipca 1979r. pracował on jako robotnik na powierzchni, od 1 stycznia 1982r. jako operator żurawia, od 1 sierpnia 1985r. jako wydawca materiałów, od 1 grudnia 1993r. jako wydawca magazynowy, zaś od 1 lipca 1994r. jako wydawca paliw. Z powierzonego odwołującemu od 2 stycznia 1995r. zakresu obowiązków wynika, że pracodawca powierzył mu stanowisko wydawcy magazynowego w magazynie nr 82. W aktach osobowych znajduje się wniosek o przeniesienie B. B. z dniem 1 lipca 1994r. na stanowisko wydawcy paliw. W wypełnionym przez siebie w dniu 23 stycznia 1997r. kwestionariuszu osobowym ubezpieczony

podał, że jako wydawca paliw pracował on od 1 stycznia 1995r., natomiast przed tą datą pracował jako górnik na różnych stanowiskach. W umowie o pracę zawartej w dniu 1 stycznia 1995r., Zakład (...) przy (...)A. powierzył ubezpieczonemu obowiązki magazyniera + wydawcy paliw. Z kolei w świadectwie pracy z 4 czerwca 2018r., Spółka (...) S.A. w B. Oddział w D. Kopalnie (...) w Całkowitej Likwidacji, jako następcą prawnym Zakładu (...) S.A. potwierdziła, że B. B. w okresie od 2 stycznia 1995r. do 31 grudnia 1998r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy był zatrudniony na stanowisku magazyniera wydawcy paliw na powierzchni. Ani KWK (...), ani jej następcy prawni nie wystawili odwołującemu świadectwa pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

W okresie od 15 marca do 3 maja 1984r. odwołujący był słuchaczem kursu maszynistów żurawi wieżowych i (...)uzyskał uprawnienia maszynisty ciężkich maszyn budowlanych i drogowych. W okresie od 10 października 1987r. do 9 kwietnia 1988r. był słuchaczem kursu w zakresie gospodarki magazynowej i produktów naftowych, który ukończył z wynikiem bardzo dobrym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt organu rentowego, zeznań świadków: G. T., H. K. i H. L. (k.35-39) oraz A. J. (k.48-49), nadto wyjaśnień odwołującego (k.22-24 i 50), przedłożonych przez niego dokumentów (koperta k.34) oraz akt osobowych ubezpieczonego dołączonych do akt niniejszej sprawy. Zgromadzona w sprawie dokumentacja została sporządzona w sposób rzetelny i nie budzący wątpliwości. Świadczeni zatrudnieni na różnych stanowiskach, w innych wydziałach kopalni, niż ubezpieczony, a nawet- jak w przypadku A. J.- u innego pracodawcy, jedynie w sposób ogólnikowy potwierdzili, że widywali odwołującego przy wykonywaniu poszczególnych obowiązków pracowniczych, nie precyzując szczegółowego charakteru jego zadań w czasie dniówki roboczej. Sąd uznał jednak ich zeznania za miarodajne, co do ogólnego obrazu pracy ubezpieczonego na kopalni. Z kolei wyjaśnienia odwołującego, budziły wątpliwości co do swej wiarygodności. Są one mało precyzyjne i rozmiągają się z danymi zawartymi w jego aktach osobowych, a także z treścią sporządzonych przez niego pism. Sąd uznał je za wiarygodne jedynie odnośnie ogólnego przebiegu pracy ubezpieczonego, nie przyjął zaś za prawdziwe podanych przez niego dat zmian stanowisk, o ile nie znalazły one potwierdzenia w dokumentach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego B. B. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020r. poz. 53) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Natomiast jak stanowi § 1, ust 1 i 2 rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej "wykazami".

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przedmiotem sporu, wobec sprecyzowania przez odwołującego żądania w toku procesu, pozostawało ustalenie, czy okresy zatrudnienia B. B. na stanowisku operatora żurawia w KWK (...), oraz na stanowisku wydawcy paliw w KWK (...) i w Zakładzie (...) S.A., można uznać za okresy pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na danym stanowisku w szczególnych warunkach, a tym samym, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, po ukończeniu 60 roku życia.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1 stycznia 1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień 31 grudnia 2007r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32, również po dniu 31 grudnia 2007r. oraz nieprzystąpieniu do OFE. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Należy podkreślić, że okres zatrudnienia może być zaliczony do pracy w warunkach szczególnych, gdy pracownik faktycznie wykonywał prace objęte wykazem prac uprawniających do wcześniejszej emerytury, pomimo że stanowisko jakie mu formalnie przypisano nie jest wymienione w wykazie. Wymieniony wyżej wykaz A nie określa bowiem stanowisk pracy, ale definiuje rodzaj prac, które są uważane za wykonywane w szczególnych warunkach. Decydujące znaczenie dla zakwalifikowania pracy jako realizowanej w szczególnych warunkach ma nie nazwa zajmowanego stanowiska, ale rodzaj, charakter i warunki pracy.

Ubezpieczony ukończył 60 lat życia, wykazał na dzień 1 stycznia 1999r. 26 lat 1 miesiąc i 7 dni okresów składkowych i nie składkowych i nie przystąpił do OFE.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15 letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy zaliczył mu jedynie 1 rok, 10 miesięcy i 5 dni okresu takiej pracy, tj. zatrudnienia pod ziemią.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd przyjął, że ubezpieczony nie posiada wymaganego 15 letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ZUS zaliczył odwołującemu do pracy w szczególnych warunkach jedynie okres pracy pod ziemią od 1 lipca 1977r. do 3 lipca 1979r., w wymiarze 1 rok, 10 miesięcy i 5 dni. Sąd zwraca jednak uwagę, że okres ten wynosi łącznie 2 lata i 3 dni.

Materiał dowodowy pozwala też na uznanie, że ubezpieczony niewątpliwie w okresie od(...), tj. dopiero od uzyskania uprawnień, do 31 lipca 1985r., wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prace w szczególnych warunkach na stanowisku operatora żurawia, tj. przez 1 rok, 2 miesiące i 25 dni.

Wątpliwości budził okres faktycznego wykonywania przez ubezpieczonego pracy stale i w pełnym wymiarze czasu w charakterze wydawcy paliw. Z akt osobowych, w tym świadectw pracy, kwestionariusza osobowego sporządzonego przez ubezpieczonego w dniu 23.01.1997r. wynika, iż na pewno pracował on jako wydawca paliw w kopalnianej stacji paliw stale i przez pełne dniówki od lipca 1994r. Wykonywanie takiej pracy w okresie wcześniejszym potwierdza tylko świadek A. J., będący zatrudniony co prawda na terenie kopalni, ale w charakterze manewrowego i ustawiacza u innego pracodawcy i sam odwołujący. Pozostali świadkowie potwierdzili wykonywanie przez odwołującego pracy przy obsłudze garażowej stacji paliw, ale też pracy w różnych magazynach funkcjonujących na terenie kopalni: odzieżowym, materiałów metalowych, olejarni. Z ich zeznań wynika, że ubezpieczony wykonywał obowiązki pracownicze na łączonych stanowiskach, jako wydawca paliw, ale też magazynier.

Nawet, gdyby jednak przyjąć, że ubezpieczony wykonywał pracę wydawcy paliw stale i w pełnym wymiarze czasu od 9 kwietnia 1988r. do 31 grudnia 1998r., tj. przez 10 lat, 8 miesięcy i 25 dni, to daje mu to- po zsumowaniu z wcześniej opisanymi okresami takiej pracy- 13 lat 11 miesięcy i 23 dni pracy w szczególnych warunkach. Wprawdzie odwołujący podnosi, że taki rodzaj pracy wykonywał już od 1 października 1987r., zdaniem Sądu jednak, niewątpliwie pracy takiej nie można wykonywać bez stosownych uprawnień, które ubezpieczony uzyskał dopiero na dzień 9 kwietnia 1988r. Nawet jednak doliczenie tego 6 miesięcznego okresu pracy na stacji paliw bez uprawnień, daje mułącznie okres 14 lat i 5 miesięcy i 23 dni pracy w szczególnych warunkach.

Prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych, wymienione zostały w wykazie A, pkt 3 działu VIII, dotyczącego prac w transporcie i łączności, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 ze zm.). Z kolei prace przy przetwórstwie, magazynowaniu, przepompowywaniu, przeładunku, transporcie oraz dystrybucji ropy naftowej i jej produktów, wymienione zostały w pkt 19 działu IV dotyczącego prac w chemii.

Co prawda wyodrębnienie poszczególnych prac w wykazach prac wykonywanych w szczególnych warunkach ma charakter branżowo –stanowiskowy, w orzecznictwie utrwalili się jednak poglądy, który Sąd podziela, że w przypadku ustalenia, że praca wnioskodawcy na stacji paliw była pracą przy dystrybucji ropy naftowej i jej produktów oraz była to praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu w narażeniu na opary pochodzące z paliw, kontakt z ołowiem, wybuchy, pożar lub poparzenie, a zatem w takich samych warunkach w jakich wykonywano pracę przy dystrybucji ropy naftowej i jej produktów w branży chemicznej, praca taka podlega zaliczeniu jako praca wykonywana w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (vide wyrok Sądu Najwyższego z 18 lipca 2018. w sprawie III UK 110/17, LEX nr 2558509).

Odwołujący podnosił, że pracę w warunkach szczególnych na stanowisku wydawcy paliw wykonywał również po dniu 31 grudnia 1998r., co niewątpliwie, w jego ocenie, pozwoli mu na wykazanie 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Należy jednak podkreślić, że przepis art. 184 bezwzględnie wymaga, aby okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wnioskodawcy osiągnęli w dniu wejścia w życie ustawy, to jest 1 stycznia 1999r. Tej przesłanki jednak skarżący nie wykazał.

Mając na uwadze powyższe, Sąd stwierdził, że B. B. nie spełnia jednego z kluczowych warunków, niezbędnego do nabycia emerytury z obniżonego wieku, wynikającego z treści art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bowiem zamiast wymaganych 15 lat pracy w warunkach szczególnych, na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał jedynie 13 lat, 11 miesięcy i 23 dni takiej pracy, a tym samym jego odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł zatem jak w sentencji.

(-)Sędzia Mariola Szmajduch